

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

O ante R

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Fabiū ait. Nunc ita occidit. vt neq̃ p̃tores suis opibz neq̃ n̄o studio q̃cūq̃ p̃ficere possemus. i. auxilijs: vt p̃be interpretatus est Serui⁹. Pro diuitijs aut̃ p̃fali t̃m nu. v̄surpat. Vir. li. gnei. i. Auxilio turos dimittā: opibzsq̃ iuuabo. Opis cū i lati. nomē fuit nymphæ. de q̃ Vir. li. gneid. xi. Superis i edibz opim: Cōpellabat. Idē geor. v. Atq̃ Ephire atq̃ opis: atq̃ Deiopea. Opis itē nomē est vrbis: iuxta quā Tigris fluui⁹ p̃fluit: teste Herodo. li. hist. i. Opus vrbis est Helladis: teste Prole. & facit i g̃tō opuntis. sicut Amath⁹ amathuntis. Oui. de Pōto. Facta cæde puer patroclus opunta religt. Hæc a grecis opois cū i lati. d̄r. Sicut Simois simocentis: q̃d etiā obseruauit Nicola⁹ in Homero. li. Ilia. xviij. dicēs. Huic ego te infelix Opoenta reducere ad vrbē pollicit⁹. Ophis cū ph & i lati. serpēs interpretat̃ A Ophites: marmoris gen⁹ serpētinas maculas detinētis dict⁹ est: teste Plī. li. xxxvi. natu. histo. Et p̃ducit phi syl. Stati⁹. li. fil. i. Mæret onix lōge: q̃ritq̃ exclus⁹ ophites. Luca. li. ix. Quā paruis tinct⁹ maculis theban⁹ ophites. Opites cū p & i la. p̃priū fuit viri nomē ab hēiore occisi Opsoniū grecū est vocabulū. neq̃ ex ob & son⁹ cōponit: vt somniabund⁹ dixit Vgu. id appellat̃. q̃d pani comedēdo addit̃. Inde fit Obsono obsonas. & obsonor doeponēs: media syl. p̃ducta. nā cū w magno apud grecos o y w p̃i ov scribit̃: cuius syllabæ quātitatē n̄i etiā poetæ obseruauere. Iuue. saty. iij. Exclusi expectāt admissi obsonia p̃res. Hora. ser. ij. Oīa p̃ductū cōmēs obsonia nūmis. Est autē obsonari pui Obsono. Reg. in dic. obsoniū. (uari. Opsonor. Require ibidē.) Optimus cum i & cum u in media syllaba optimus enundari potest. Optumus. Require in dictione optimus. Opus operis. Require in dictione opera. Opus opuntis. Require in dictione Ops. Opulentia & opulētias in vno fcato dici potest teste Nonio. Plautus in milite. Quasi quæ eius opulentitate reueraris. Opulentitas. Require in dictione opulentia. Opulentus. Require in dictione ops.

O ante R

Orata gen⁹ est piscis ab auri colore sic cognominati: teste Festo. ob quod a nōnullis eīa aurata vocatur: vt in ipsa dictione vidimus Orca. Require in dictione orcus. Orcus cū c exili scribit̃: fluuius est infernalis: ab vrgēdo dict⁹: auctore Pōpe. Antig cū (vt ait) Clīam p g ponebant. Alij ab op̃koσ: q̃d est iuramētū deductū phibēt: eo q̃ pillū: b̄ est stygē paludē: a q̃ teste Home. p̃fluit: iurabant dñj: nec peierare licebat. Orca eadē scrip. gen⁹ est beluæ marinæ. de q̃ Hora. in ser. Non alia q̃ qua

Bizātia putuit orca. Orca itē gen⁹ est vasis ficarū: a silitudine marinæ sic vocatum: vt scribit Orca fræna sunt: q̃bus equoz ora (Pōpeius coercent. Aureæ vero: q̃ ad equoz aures reli-gant. Oreus auctore Pōpeio Liber pater dict⁹. Oreus item vrbs est Eubœæ: teste Strab. Oreus. Require in dictione oreæ. Ordio. Require in dictione ordior. Ordior diris depo. est y b̄u. Exordior t̃m a Prif. verbū tradit̃ esse cōe: & inducit Vilellū ita dicentē. Bonæ res p̃ illos a raro initio exorſe: ad sūmū p̃tulerūt. Antig etiā Ordio ordis p̃tulerē: teste Noni. Ordior facit in p̃tō orſus & ordit̃ sum: teste Prif. Vg̃ orſus tā ad incipientē loq̃: q̃ ad desinentē p̃tinet: auctoribz Diome. & Ser. ordit̃ y o ad telæ vel alterius h̄mōi cōpōtionē. Hiero. i. lsaia. c. xxv. Et p̃cipitabit i monte isto faciē vinculi colligati sup̃ oēs pop̃los & telā: quā ordit̃ est. Vir. t̃m in Culice y lu. ij. dixit. Atq̃ vt araneoli tenuē for mauim⁹ orſū. & facit i futuro indicatiui mōi ordiar & ordibor: teste Capro. vñ Accius in Amphitru. ait. Non paruum rem ordibor Orichalcos. Require in dictione Orichalcum Orichalcū cū i lati. & ch aspirato in tertia syl. & cexili in vlti. neut. g̃nē. & Orchalos mal. (q̃d g̃nē greci p̃ferunt) declinari p̃t. Hesio. i. aspidē. op̃ei x α λ κ ο i o p̃ o i p o v. i. orichalcū ludi: numeri q̃dez p̃falis. Festus. Orichalcū d̄r q̃d in mōtuoſis locis inuenit̃. op̃oσ em̄ grecce: mons latine. Alij teste Seruio aurichalcū dixere cōpōsitū q̃dem vocabulū: ex eo q̃d est aur̃ & x α λ κ o σ æs: q̃si sit es aureū. q̃d etiā p̃tulit Hiero. i. Apocal. c. i. cū ait. Et pedes eius s̄nt aurichalco. Et q̃a orichalcū primā apud poetās syllā corripit̃: voluerē nōnulli au diph. i o correptū mutatā esse. Alij ecōtra negant cū au diphthōgum in o breue posse cōverti: quoz t̃m opinio (& si grecū ego vocabulū orichalcū dixerim) nihil efficacis rōnis habere videt̃. Nam & in o breue au diphthōgus nōnūq̃ cōvertit̃. Vnde Hora. sermo. xij. ait. Fasciolas: cubitale: foralia: potus: vt ille. A faucibz em̄ Focale dictū est: quasi fauale. cuius tamē prima syl. apud hūc auctore correpta est. pari igit̃ modo si ab auro orichalcū deducit̃: primā syllabā corripere possit. quā etiā vnde cūq̃ veniat cōstat habere correptā. Plau. in milite. Ego istos merces orichalco cōparem. Virgili. gnei. xi. Ipse dehinc auro s̄qualentē alboq̃ orichalco. Hora. in arte poeti. Tibia nō vt nunc orichalco iuncta: tubæq̃. Statius li. Thæ. x. Emicat effigies: & sparsa orichalca renidēt. Valerius Flaccus li. iij. Nudalatus: passūq̃ mouēs orichalca sonoro Orior oreris vel oriris tertia & q̃rta piug. dedinari pōt: teste Prif. Oui. li. Meta. x. Tu quouīs

oreris viridique in cespite flores. Lucr. li. iij. Cō-
turbare animū quicquid adoriū & insit. Lucil. li.
v. Cōturbare aiam potis est quicquid adoriū.
id est aggrediū. quod verbū Prif. dicit esse cō-
mune qui & Aureliū refert ita scripsisse. ab his
Gallos esse adortos. Ortus p nativitate quarti
est ordinis. in alio autem scato hortus; licet ab
orior veniat; differentie tamē causa aspiratio-
nem in initio recipit: q̄ secundi ordinis est.

Ornatus secūda & quarta declina. declinari pōt
dicere i andria Terē. nihil ornati: nihil tumulti
Orontes hui⁹ orōris vī orōti: tertia & secūda de
cli. declinari p̄r. Vir. li. i. Nūc acris orōti:
nūc amici casum gemit: p̄p̄riū fuit viri nomē.
Est eodē noīe Syriē fluvī: teste Prole. q̄ (vt scri-
bit Pl.) iuxta heliopolin exoriū. de q̄ meminit
Iuue. cū ait. Iāpridē Syr⁹ in Tyberim defluxit
orōtes. Orōtes itē mōs ē Medie: vt Pto. oñdit.

Ortigia. Require in dictiōe ortis

Ortigometra. Require Ibidem.

Ortix huius ortigis cū t exili & y greco. ortigia
ortygometra i vno scato accipi p̄nt: auis est q̄
alas p̄turnix: vulgo aut qualea dī. Proprie au-
tē ortygometra rex est p̄turnicū. & p̄ducit pe-
nultimā. q̄a apud grecos cum ὀρτυγὸν καὶ
τῶν scribit. Ortigia nē eadē scrip. insula est in
mari Aegeo: q̄ & Delos vocat: testib⁹ Servio
& Pōpe. Alia ē eodē noīe insula circa Siciliā. de
q̄ Vir. li. gnei. iij. Sicano p̄teta sinu iacet insula
cōtra. Plemmyriū vndolū: nomē dixere prio-
Ortus. Reg. in dic. orior. (res ortygiam.

O ante S

Os hui⁹ ossis cū duplicato s: & s ossu indeclina-
bile. & s ossum hui⁹ ossi declinari p̄nt: teste Pri-
sci. q̄ & Pacuvii refert dixisse in Chriside. Ossū
inhumatu. q̄d tñ Proby negat. s. hoc ossum de-
clinari possē. sed Proby fallit. Vñ Caeli lib. iij.
ait. Galuarieq; ip̄um eius ossum expurgarūt:
inauraveruntq; sili q̄q; mō p̄tulit Accius cū
dixit in Annalib⁹. Fraxin⁹ fissa ferox: infissaq;
scindit ossis: p ossib⁹. Inde fit Ossē ossa ossēū
Iuue. satyra. v. Gerulus dabit: aut nigri manus
ossa mauri. Hæc ossa cū duplicato s: mons ē
in finib⁹ Thessalie: teste Solino. de q̄ Luca. li. i.
Quātus pinifera boreas cū Thraci⁹ ossæ. In-
de fit ossæus ossæa ossæū cū æ diph. Luca. lib.
vi. Attollit titan: rupos ossæa coeret. Ossa itē
vrbs est Bisaltie in Macedonia: teste Ptolem.

Os huius oris. & osculū in forma diminutiua: in
vno scato accipi p̄nt: et si Prif. dicat osculū pri-
mitiui scatū nō detinere. Cōtra quē est Horatiū
auctoritas ad Lydiā sic scribētis. Oscula q̄ ve-
nus q̄nta parte sui nectaris ibuit. Oscula em̄ p
ora dixit. & Vir. li. gnei. i. Oscula libavit natæ:
hoc ē ora libavit. i. leuiter tetigit: vt pbe inter-
pretar⁹ est Serui⁹. Itē Ouid. li. Meta. i. Syderib⁹

similes oculos: videt oscula: q̄ nō est vidisse sa-
tis. i. ora. Os habet oēs p̄fales casus. p̄ter q̄ gū
oriū: q̄d nūq̄ lectū est. Vir. li. gneid. viij. Cōpo-
nēs manib⁹q; man⁹: atq; orib⁹ ora. Osculum
item basū dī. hoc tñ interest teste Donato sup
Terent. Eunuc. q̄ oscula p̄prie officiorū sūt: ba-
sia pudicorū affectuū: suavia libidinū vī amorū
Osculor oscularis cōmune p̄bū est: teste Probo
& (vt scribit Festus) veteres o līam in au diph
thongū mutātes: dicebāt osculor. gnetiam &
Osculo osculas. p̄tulerūt: teste Marcel. Titiniū
referente dicentē. Laudo quod osculaui caput.

Osculo. Require in dictiōe osculor.

Osculum. Require in dictiōe Os huius oris.

Ofor. Regre in dictiōe odio.

Ossa mons. Regre in dictiōe Os huius ossis.

Ossæus. Reg. in dic. Os hui⁹ ossis.

Ossum. Ibidem

Ossu. Ibidem.

Ostentum. Require in dictiōe ostentus

Ostentus quarti ordinis irrifio dicii. ostentū au-

tem portentum vocatur.

Ostra. Regre in dictiōe Oestrus

Ostrea. Ibidem.

Ostreū. Ibidem

Ostrum. Require ibidem

O ante V

Ouillus. Require in dic. ouis.

Ouinus. Require ibidem.

Ouum. Require in dictiōe ouis

Ouis apud antiq̄s tā maf. q̄ fœ. gñis fuit: testib⁹
Capro & Prif. Vñ Varro referēte Gellio li. xi.
nocti. attī. ait. Ego ei vnū ouē multā dabo: &
facit in abltō singu. oue & oui: teste Var. lib. i.
de analo. Inde Ouinus na nū. & dīnūue Ouil-
lus la lum: teste Prif. Ouū noctū est q̄d fcat.

O ante X

Oxi. Require in dictiōe ocyus

Oxis. Ibidem

Oxus. Ibidem

O ante Z

Ozimū cū i lat. scribit. neq; ab Oza viri hebrai
ci p̄po noīe descēdit: vt ridicul⁹ cū Catho. som-
niauit Vgu. sed ab ozō: q̄d redolere fit deriua-
tur. Nā edulij redolētis gen⁹ est ex intestinis. vt
q̄daz volūt p̄fecti. Persius. Quom bñ distincto
cātauerit ozima vernæ. Ocyimū cū t exili & y
greco herba est quā alij basilicū vocāt: a celeri-
tate nascēdi sic dictū: auctore Pōp. Columel. li.
xi. Ocyma p̄p̄rimite et grauib⁹ dēfate cylindr⁹

P ante A

Acio pacis. et pacificor de-
ponens dici pōt: teste Pom-
pe. sed & pacifico veteres p̄-
tulere: teste Marcel. Nāuū
referente dicentē. Sicilienses
pacifici obsides vt reddant:
quod verbū teste in Dona-
tum Sergio: tā accusatiuo: